

13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣ΄ (Δ΄ ΛΟΥΚΑ)

† «Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαία ζ΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)». Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίκης μαρτύρων (†251). Χρυσῆς νεομάρτυρος τῆς ἐκ Μογλενῶν (†1795), Μελετίου (Πηγᾶ) Ἀλεξανδρείας.

Ἦχος βαρύς. Ἐωθινὸν ε΄.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ρϣ Γα ϕ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Κ α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η

Νη Πα Νη
 νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον των μυ ρο φο
 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
 τειν ε πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
 ος πα ρε χων τω κοσμω το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα. Τῶν πατέρων.

Ἦχος πλ. Γα ρ

περ δε δο ξα σμε νος ει Χρι στε ο ο Θε ε
 ος η η μων ο φω στη ρας ε πι γης τας πα
 τε ρας η μων θε με λι ι ω ω σας και δι αυ των
 προς την α λη θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη
 γη σας πο λυ ευσπλαγ χνε ε δο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
 σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
 να τον σκυ λε ευσας και ε γερσιν δει ξας ως Θε ος μη πα
 ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν

σε Θεο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ωσον Σω τηρ ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

Η ζω η εν τω τα α φω α νε κει το και
σφρα γις εν τω λι ι θω ε πε κει το ως Βα σι
λε α υ πνουουν τα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον
και Αγ γε λοι ε δο ξα ζον ως Θε ον α θα να τον
γυ ναι κες δε ε κραυ γα ζον α νε στη ο Κυ ρι
ος πα ρε χων τω κοσμω το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα.

Τ η τρι η με ε ρω τα φη η σου σκυ λε ευ σας
τον θα να τον και φθα ρεν τα τον αν θρω πον τη ζω η
φο ο ρω ε γερ σει σου α να στη σας Χρι στε ε ο
Θε ος ως φι λανθρωπος δο ο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω^{Γα} ς ^{Νη} της η μων ^μ α να στα σε ως θη σαν ρι σμα τους
ε πι σοι πε ποι ^{Γα} θο ο τας πα νυμ νη τε ^Γ εκ λακ ²²
^{Νη} κου και βυ θου ^{Πα} πται σμα των α να ^{Νη} γα γε ^π 9 συ γαρ τους υ
πευ θυ νους τη α μαρ τι α ε σω σας τε κου σα την
^Μ σω τη ρι ^Γ ι αν ^{Νη} η προ το κου παρ θε νος και εν
τω κω Παρ θε νος και με τα το ο κον Παρ θε ε νος ^Γ 22

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ᾠ̣ Γα ϕ

Ε σφρα γι σμε ^Γ ε νου του μνη μα τος η ζω η εκ
τα φου α νε τει λας Χρι στε ο Θε ος ^Γ 22 και των θυ ρων κε
κλει σμε ε νων τοις μα θη ταις ε πε στης η πα αν των α
να στα σις ^Γ 22 πνευ μα ευ θες δι αυ των εγ και νι ι ζων η
μιν ^Δ 22 κα τα το με γασου ε ε λε ε ος ^Γ 22

Δόξα.

Ε πι το μνη μα ε δρα μον γυ ναι αι κες με τα
δα κρυ ων μυ ρα φε ρουσαι ^Γ 22 και στρα τι ω των φυ λα

σσον των σε τον των ο λων βα σι λε α ε λεγον προς
 ε αυ τας τις απο κυ λι σει η μιν τον λι λι θον
 α νε στη ο με γα λης βου λης Αγ γελος πα τη σας τον
 θα να τον παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ξα α
 σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

X αι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε
 ε νε λι μην και προ στα σι ι α του γε νους των αν
 θρω ω πων εκ σου γαρ ε σαρ κω θη ο λυ τρω της
 του κο ο σμου μο νη γαρ υ πα αρ χει εις Μη τηρ και Παρ
 θε ε νος α ει ευ λο γη με νη και δε δο ξα σμε
 ε νη πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ει ρη νην δω ρη σα
 σθαι πα α ση τη οι κου με ε νη

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣᾿β̣ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σ

Tων Αγγελων οδηημος κατεπλααγη
ορων σε εν νεκροις λογιθεντα τϑ θα να α
τϑ δε Σωωτερ την ισχυυνκα θε λοον τα και συν
ε αυτω τον Αδαμ εγειραντα και εξαδ
παντας ελευθερωωσαντα

Eυλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
καιωματαϑ

Tιταμυρασυμπαθως τοις δακρυσι ωμαθη
τραικιρνατε οαζραπτων εντωταφω Α
γγελος προσεφθεγγετο ταις μυροφοροις ι δε τε υ
μεις τον τααφον και ησθητε ο Σωτηρ γαρ ε
ξα νεεστη τϑ μνημαατος

Eυλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
καιωματαϑ

Λι ανρωϊμυροφοροι εδραμον προς το μνη
μαϑθη νο λογϑσαι αλλεπεστη προς αυτας ο

Αγγελος και ει ει πε θρη νθ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει
παα τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θθ σαι προς το μνη η μα σθ Σωτηρ εν η χθ θν
το Αγγε ε λθ προς αυ τα ασφθε γγο με ε νθ τι με
τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζεσθε ως Θε ος
γαρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Προ σκυ νθ θ μεν Πα τε ε ρα και τον τθ θ τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τεσ το Α α γι ος Α γι ος Α

γιος ει Κυ ρι ι ε ^{u q}

K αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{u q}

Z ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' 22} Α λλη λς

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q} (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' 22} Α λλη

λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{u q}

Εὐλογητάρια ἀργοσύνομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σϛ

T ω ω ω ων Α α γγε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα τε πλα γη ο ρω ω ων σε ε εν νε ε

κροι οι οι ο ις λο γι σθε ε ε ε ντα τϛ θα να

τϛ ϛ δε ε Σω ω ω τε ρ τη ην ι ι σχυ υ υ υν

κα θε λο ο ο ο ντα και αι συν ε ε α αυ

τω το ον Α δαμ ε γει ει ρα α α ντα

και εξ α δϛ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω

ω σα α α ντα

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϛ

T ι ι ι ι τα α μν υ υ ρα συμ πα θως

τοι ο ις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι

κι ρ να α α α τε ο ο α στρα α α πτων

εν τω τα φω α α γγε ε λος ²² προ σε φθε ε γγε ε
το ο ο ταις μυ ρο φο ο ο ροις ⁹ ι ι δε
τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η
η τε ⁹ ο Σω τη η η ρο γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ
μνη η η μα α α τος ⁹

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ ⁹

Λι ι α αν προ ω ω ι ⁹ μυ ρο
φο ο ροι ε δρα α μον ²² προς το μνη η μα α
σθ ς ς θρη νο λο γσ ς ς ς σαι ⁹ αλλ ε πε
στη η προς α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
ει ει ει ει πε ⁹ θρη η νσ ο ο και αι ρος πε
ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε ⁹ την α να
α α στα σι ιν δε ²² α πο ο στο ο λοις ει ει
ει πα α α α τε ⁹

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Μ υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι
αι αι κες με τα μυ ρων ελ θη ς ς σαι προ ος
το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ε νη
χ ς ς ντο Α γγε ε ε λ ς προς αυ τας φθε γγο
με ε ε ν ς τι με τα α νε ε κρω ω ω τον ζω
ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ως Θε ο ο ος
γαρ ε ξα νε ε ε στη η τ ς μνη η η η μα α α α
τος

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι

Π ρο ο ο ο σκυ υ ν ς ς ς με εν Πα τε
ε ε ρα και τον τ ς τ ς Υι ο ο ον τε και αι το ο
Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα τη η η η ν

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη
8 σι ι ι α ²² συν τοις Σε ε ρα α φιμ ²² κρα α
ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος ^u₉
Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^u₉

Κ αι νυ υ νυ και α α ει ²² και εις τας αι
ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην ^u₉

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κ8 8 8
σα ²² τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω
ω σω Παρ θε ε ε ε νε ^u₉ χα αρ μο νη η ην
δε τη η Ε ε ε ευ α ²² α α ντι ι λυ υ υ υ
πης πα ρε ε ε ε σχες ^u₉ ρευ σα ντα α ζω ω ης ²²
ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ^u₉ ο εκ
σ8 8 8 σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν
θρω ω ω πος ^u₉

Α λλη λ8 ι α Α λλη λ8 8 ι ι α Α
λλη λ8 8 ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι ι α Α
λλη λϑ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο

ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις
Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

***

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή·

Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ρ̣ Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α΄.

T ην αι χμα λω σι αν Σι ων εκ πλα νης ε πι
στρε ε ψας κα με Σωτηρ ζω ωσον ε ξαι ρων δου λο
πα θει ει ας

E ν τω νο ο τω ο σπειρων θλι ι ψεισνη στει ας
με τα δα κρυ υ ων ου τος χα ρας δρε ψε ται δραγμα
τα α ει ζω ο τρο φι α ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ²² Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην ²²

A γι ω Πνευ μα τι πη γη των θει ων θη σαυ ρι

σμα α των ²² εξ ου σο φι α συ νε σις φο βο σαυ τω

αι νε σις δο ξα τι μη και κρα α τος ²²

Ἀντίφωνον Β΄

E αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον τον

της ψυ χης μα την κο πι ω ω μεν πλην γαρ αυ του ου πρα α

ξις ου λο ο γος τε λει ει ται ²²

T ου καρπου ου της γαστρος οι Α γι οι πνευ μα

το κι νη η τως α να βλα στου σι πα τρω α δογμα τα

υι ο θε σι ι ας ²²

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι ²² Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην ²²

A γι ω Πνευ μα τι τα συμ παν τα το ει ναι

ε ε χει προ παν των γαρ Θε ος των ο λων
κυ ρι ο ο τηςφως α προ σι τονζω η των πα αν των

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον ο δους ζω ης ευ
ρο ον τες νυν και α ει μα κα ρι ουν ται δο ξη α κη
ρα α τω

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ως στε λε χη βλε πων
τα εκ γο να α σου χαι ρε ευ φραι αι νου προ σα γων
τα αυ τα τω χρι στω ω ποι με να αρ χα

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι βυ θος χα ρι σμα των πλουτος
δο ο ξης κρι μα των βαθος με ε γα ο μο δο ξον
Πα τρι ι και Υι ω ω λα τρευ το ον γαρ

Προχείμενον.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χει ερω σου μη ε πι λα θητων πε νη των σου εις
τε ε λος

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,
διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ερω σου μη ε πι λα θητων πε νη των σου εις
τε ε λος

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ
ὀνόματί σου Ὑψιστε.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ερω σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου
εις τε ε λο ο ο ος

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Δ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ε

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ε'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 12-35).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἣ ὄνομα Ἐμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἔστε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρῖμα θανάτου καὶ ἔσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἔστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν

ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθρῳ ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑώρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπηλλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεῦειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται! Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοιχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

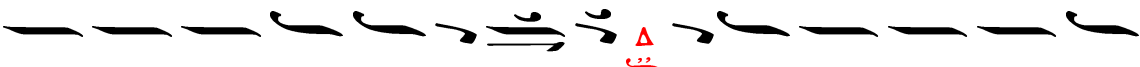
Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Ἦχος $\overline{\omega\alpha}$ Δι. -Ϡ

χ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

 τα το με γα ε λε ος σθ $\overline{\Delta}$ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμών σου ἔξαιψον τὸ ἀνομήμα μου

Επιπλέον πλυνόν με ἀπο τῆς ἀνομίαι

ας μου **Δ** και ἀπο τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισον

με

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω **Δ** και

ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παν

τος **Δ**

Σοι μὲν ἠμαρτόν **Δ** και τὸ πονηρόν ἐ

νώπιόν σου ἐποίησα **Δ** ὅπως ἀδική

ωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου **Δ** και νικήσῃς ἐν τῷ κρινεσθαι

σε

Ιδὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις σου γεννηθῆναι **Δ** και ἐν ἀ

μαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου

Ιδοὺ γὰρ ἀληθειάν ἠγάπησας **Δ** τα ἀ

δηλά και τὰ κρυφία τῆς σοφίας σου ἐδήλωσας

μοι

Ι δὲ ὄρα ἡ ἀρχιερεῖς ἀγαλλήνη
 θεῖαν ἡ γὰρ πησαύτα ἀδηλα
 και αὐτὰ κρυφίᾳ τῆς ἡσσο
 φιλίασθε ἐδηλώσωσα
 ἀαμοιοιοιοι

Ὁ ἀχορός.

Εἰς πολλὰ ἐετησποτα

Ραντι εἰς μευσώ και καθαρῆς
 μαί πλυνεῖς με και ὑπερχίονα λευκανθησομαι

Ακου εἰς μοι ἀγαλλῆσιν και εὐφρο
 συνηγαλλῆσονται ὅστε ἀτεταπεινωμε
 να

Αποσρεψον τὸ προσωπον σου ἀπο τῶν ἀ
 μαρτιῶν μου και πασάσασα νομίας με ξάλει
 ψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις
μυ

Μη αποριψης με απο τω προσωπω σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε
μυ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευμα τη γεμονικωστηριξον
με

Διδαξω ανους τας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δικαιον συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μου αναγει την αινεσιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σχητην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χης και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Α μην ^ζ Ταις της Θεο το ο κς πρε σβει αις ε λε
η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ
A να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα
θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον
ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^χ ^Δ
Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

***

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι-θ

^Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε
σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε
μω ω ων ε ε γ κλη μα α α των ^Δ

K αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο
 μη μα α μη

A να στας ο Ι η σης α πο τς τα
 α α α α φς κα α θω ως προ ο ει ει ει
 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο
 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

***

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) εἰς δ΄
καὶ ὁ τῶν ἁγίων Πατέρων (ἄνευ εἰρμῶν) εἰς δ΄.

Ῥδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ
(τοῦ Δαμασκηνοῦ).

Ῥχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ πρὶν εὐδιάχυτος,
ὕδατων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραήλ σοι,
ὠδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἢ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου,
κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ
κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὁδοῦσι μὴ σθένων, συντριῖψαι τὸ
σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασαι· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὀδύνας,
λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυνται αἱ ὀδύνη, αἱ τῆς προμήτορος Εὐίας· ὠδῖνας λαθοῦσα
γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε
εἰδότες, σὲ πάντες δοξάζομεν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὑμνῶ μακάρων συνδρομὴν τὴν ἐβδόμην.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνολογήσαι τὴν ἐβδόμην ἄθροισιν, ἐφιεμένῳ μοι νῦν, τὴν τῶν
ἑπτὰ δίδου, χαρισμάτων σύνοδον, τοῦ Παρακλήτου Κύριε, τὴν
σοφίσασαν ταύτην, γλωσσοπυρσεύτως, καὶ βλάσφημον, πᾶσαν
γλωσσαλγίαν σιγάσασαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεῖζων ἀρχῆθεν ἀριθμῶν ὁ ἑβδομος· δημιουργίας καὶ γάρ, τῆς
τοῦ Θεοῦ πάσης, πρωτοτύπως γέγονεν, ἢ παντελῆς κατάπαυσις,
εἰς ἐβδόμην ἡμέραν· καὶ νῦν πασῶν τῶν αἰρέσεων, λῆξις εἰς
ἰσάριθμον Σύνοδον.

Δόξα.

Νενικηκῶς τὸν θεομάχον Ἄρειον, ἐν τῇ Νικαίᾳ τὸ πρὶν,
ποιμαντικῇ ῥάβδῳ, ὀρθοδόξοις ἴθυνε, τὴν Ἐκκλησίαν δόγμασιν, ὁ
χορὸς τῶν Πατέρων· καὶ νῦν ἐν ταύτῃ κατήσχυνε, τοὺς

Εἰκονομάχους ὁ σύμμαχος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ῥς οἱ Πατέρες εὐσεβῶς ἐδίδαξαν, ὁμολογοῦμεν πιστῶς,
Παρθενικὴν μήτραν, ἀνωδίνως τέξασαν, μετὰ σαρκὸς τὸν
ἄσαρκον· προσκυνοῦμέν τε τούτου, στηλογραφοῦντες τὴν
μόρφωσιν, καὶ τιμητικῶς ἀσπαζόμεθα.

Ῥδὴ γ'. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ῥχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω σου Λόγω,
στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι,
πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας
σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι, ἐκουσίως
εὐσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ
σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῶ Ἐλεῆμον, πάντες
κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίῳ
δήγματι Χριστέ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι,
κατωκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς ἄδην,
καταβεβηκῶς με συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς ἰκεσίαις τῷ κόσμῳ, τὴν
εἰρήνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι,
κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς
δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Καὶ τῶν πατέρων.

Ῥχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μὴ σαλευθῆναι τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀρράγῃ Ἐκκλησίαν, ὑπ' αὐτοῦ
μυσταγωγούμενοι θεῖοι, Ποιμενάρχαι τοὺς αὐτήν, παρασαλεῦσαι
θέλοντας, ὡς Ἀντιχρίστου μοίρας, τῶν εὐσεβῶν παρεσάλευσαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνακαθαίρει θολερροῦς, καὶ βορβορώδεις χειμάρρους, ἐκ πηγῶν
τοῦ σωτηρίου ἀντλήσας, καὶ διψῶντα τὸν λαόν, τὸν τοῦ Χριστοῦ
κορέννουσι, τῶν διδαχῶν τοῖς ρείθροις, ὁ τῶν Πατέρων κατάλογος.

Δόξα.

Κατὰ τῶν ὄντως μισητῶν, χριστιανοκατηγόρων, συνδρομῇ τῶν

φιλοχρίστων ἐβδόμη, ἐν τῇ πόλει τῇ λαμπρᾷ, τῶν Νικαέων γέγονεν, ἧς βασιλεῖς Εἰρήνη, καὶ Κωνσταντῖνος συνήγοροι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄπας ἀπέστω δυσσεβῆς, ὁ τὴν εἰκόνα μὴ σέβων, τὴν σεπτὴν τῆς Θεοτόκου καὶ ταύτην, μὴ κηρύττων τὸν Χριστόν, θεανδρικῶς κυήσασαν, καὶ τῷ πυρὶ πεμπέσθω, κατακαιόμενος ἄπαυστα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἵτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος βαρύς.

Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη, λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν Ἐνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα φάλλει σοι, ἐπινίκιον ὠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ· Εὐλὸν τοῦτον εἰσήγαγεν· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου. Τῶν πατέρων.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας σαφῶς, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, μακαριώτατοι, Πατέρες θεόφθογγοι· τήξαντες τὰς αἰρέσεις, τῶν βλασφημῶν γλωσσάλων· σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν δυσφήμων συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ ἡμᾶς πρόφθασον, Παρθενομήτορ ἀγνή· ἐχθρῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, τῶν βλασφημούντων εἰς σέ, καὶ μὴ προσκυνούντων σε· θραῦσον τὰς γλωσσαλγίας, τῶν αἰρέσεων πάσας· γνώτωσαν ὅτι μόνη, Θεομήτωρ ὑπάρχεις, πρεσβείαις σου Ὁρθοδόξων, τὸ σύστημα σώζουσα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν πατέρων.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Ὁ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς ἀρρήτως, ἐκ γυναικὸς ἐτέχθη διπλοῦς τῇ φύσει· ὃν εἰδότες, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς μορφῆς τὸ ἐκτύπωμα· αὐτὸ δὲ εὐσεβῶς ἀνιστοροῦντες, σέβομεν πιστῶς· καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀληθινὴν πίστιν κρατοῦσα ἡ Ἐκκλησία,* ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Θέλων ὁ πανοικτίρμων Θεὸς ἡμᾶς διεγείρειν αἰεὶ, πρὸς μνήμην τελείαν τῆς αὐτοῦ ἐνανθρωπήσεως, τὴν ὑπόθεσιν ταύτην παρέδωκε τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τῆς χρωματουργίας τῶν εἰκόνων, τὴν σεβάσμιον ἀνατυποῦσθαι μορφήν· ὅπως ταύτην ἐπ' ὄψεσιν ὀρῶντες, πιστεύωμεν, ἄπερ λόγῳ ἀκηκόαμεν, γνωρίζοντες σαφῶς τὴν προᾶξιν καὶ τὸ ὄνομα, τὸ σχῆμα καὶ τοὺς ἄθλους τῶν Ἁγίων ἀνδρῶν· καὶ Χριστὸν τὸν στεφοδότην στεφάνους παρεχόμενον, τοῖς Ἁγίοις ἀθληταῖς τε καὶ μάρτυσι, δι' ὧν ἄρτι τρανότερον τὴν ἀληθινὴν πίστιν κρατοῦσα ἡ Ἐκκλησία,* ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίκης. (†251)

Στίχ. Κάρπω, Παπύλω, τοῖς Θεοῦ καρποῖς δύο,

Πᾶς πυλεὼν τμηθεῖσιν ἠνοιγή πόλου.

Ἀγαθόδωρον δωρεῶν πληθὺς μένει,

Πρὸς πληθὺν ἀθλήσαντα δεινῶν μαστίγων.

Οὐκ ἐμποδῶν σοι, μάρτυς Ἀγαθονίκη,

Τὸ θῆλυ πρὸς τὸ θεῖον ἐκ ξίφους τέλος.

Κάρπον σὺν Παπύλῳ δεκάτῃ τρίτῃ ἔκτανε χαλκός.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου βασιλέως καὶ Οὐαλλεριανοῦ ἀνθυπάτου Ἀσίας, ἰατροὶ τὴν τέχνην· ὧν ὁ μὲν ἅγιος Κάρπος Ἐπίσκοπος ἦν Θυατείρων· ὁ δὲ Πάπυλος Διάκονος, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κάρπου χειροτονηθείς. Κρατηθέντες οὖν παρὰ τοῦ ἄρχοντος καὶ ἐρωτηθέντες, ὠμολόγησαν ἐνώπιον πάντων τὸ ὄνομα τοῦ Δεσπότης Χριστοῦ· καὶ ἀναγκασθέντες θῆσαι τοῖς εἰδώλοις καὶ μὴ πεισθέντες, προσεδέθησαν ἵπποις καὶ περιεπάτουν ἔμπροσθεν τοῦ ἄρματος, συρόμενοι πρὸς τὰς Σάρδεις· κάκει κρεμασθέντες ἐπὶ ξύλου, ξέονται. Τότε καὶ ὁ ἅγιος Ἀγαθόδωρος, δοῦλος ὢν τῶν Ἁγίων καὶ ἀκολουθῶν αὐτοῖς, θείου Ἀγγέλου ἐνισχύσαντος καὶ αὐτὸς τὸν Χριστὸν ὠμολόγησε· καὶ κρεμασθείς, ῥάβδοις τύπτεται σφοδρῶς· καὶ οὕτω τυπτόμενος, τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Ὁ δὲ ἅγιος Κάρπος κρεμάμενος ὑπεμειδίασε· καὶ ἐρωτηθεὶς παρὰ τοῦ ἄρχοντος, Τίνος χάριν, ὦ Κάρπε, ἐμειδίασας; εἶπεν· Ὅτι εἶδον τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου μου καὶ ἐχάρην. Ὁ δὲ Πάπυλος δεσμεῖται πάλαις τέσσαρσι καὶ εἰς ὕψος αἶρεται καὶ λίθοις βάλλεται, ἀβλαβῆς ἐκ πάντων διαμείνας.

Μετὰ ταῦτα, ἀχθέντες οἱ ἅγιοι ἅμα, ὑπτιοὶ ἐπὶ τριβόλοις σύρονται,

τυπτόμενοι ἄνωθεν καὶ θηρίοις βορὰ ριπτόμενοι· καὶ λέων τότε ἀνθρωπίνη φωνῇ φθεγγόμενος καὶ ὠρυόμενος, διεκώλυε τοὺς διώκοντας τῆς τοιαύτης ὠμότητος. Οἱ δέ, βύσαντες τὰ ὦτα καὶ κρηπίσιν αὐτοὺς σιδηραῖς καθηλώσαντες, ἐν τῇ καμίνῳ ἐναπέριψαν· ἔνθα καὶ ἡ τοῦ ἁγίου Παπύλου ἀδελφὴ Ἀγαθονίκη εὐξαμένη, συνεισηλθεν αὐτοῖς. Ἐπεὶ δὲ τὸ πῦρ, καταρράγεντος ὕετοῦ, ἐσβέσθη καὶ οἱ Ἅγιοι ἄφλεκτοι καὶ ἀβλαβεῖς διέμειναν, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετημήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Φλωρεντίου. (β' αἰ.)

Στίχ. ὦ θάρσος οἶον Μάρτυρος Φλωρεντίου!

Πρὸς τὴν φλόγα τρέχοντος, ὥσπερ πρὸς δρόσον.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Φλωρέντιος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Θεσσαλονίκης. Χριστιανὸς δὲ ὢν καὶ ζηλωτὴς τοῦ καλοῦ, ὕβριζε καὶ διέβαλεν ἐπὶ πάντων τοὺς θεοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἐπεστήριζε δὲ τοὺς χριστιανοὺς τῇ πρὸς Χριστὸν πίστει καὶ παντοίως ὠδήγει πρὸς τὴν τῶν θείων αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργασίαν. Οὕτω δὲ ποιῶν, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς χώρας ἡγεμόνος· καὶ ἐρωτηθεὶς, τὸν μὲν Χριστὸν παρῶσιν ὠμολόγησεν ἐνώπιον πάντων, ὄντα Θεὸν προαιώνιον καὶ Ποιητὴν τοῦ παντός· τοὺς δὲ τῶν Ἑλλήνων θεοὺς, ξύλα, λίθους, χρυσόν, ἄργυρον, χαλκόν, σίδηρον, εἶδωλα ἄψυχα καὶ ἀναίσθητα· καὶ ταῦτα εἰπὼν, τύπτεται σφοδρῶς. Εἶτα κρεμάται ἐπὶ ξύλου καὶ ξέεται· καὶ πυρᾶς ἀναφθείσης μεγάλης, ἐμβάλλεται ἐν αὐτῇ, χαίρων καὶ προσευχόμενος ἐν αὐτῇ, καὶ εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ ἐτελειώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μαρτυρόχου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Διοκλητιανοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Διοσκόρου. (†288)

Στίχ. Τμηθεὶς ὁ Διόσκορος αἰσχύνει Δία,

Τὸν μὴ λαβόντα ψυχαπωλείας κόρον.

Οὗτος ἠθλησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, γένος μὲν ἔλκων τῶν σκηνοπολιτῶν, τῆς δοκούσης δὲ κατὰ τὰς πόλεις τῶν βουλευτῶν ἀξίας ἀπειλημμένος. Οὗτος, ἡγησάμενος τὰ τοῦ βίου πάντα ὡς σκύβαλα, ἵνα Χριστὸν κερδήσῃ μόνον, παρῶσιν αἰσθάνεται· καὶ παραστάς Λουκιανῷ τῷ ἄρχοντι καὶ τοῦτον καταβροντήσας, μᾶλλον δὲ καταγελάσας, εἰς οὐδὲν ἦν τι θέμενος τὰς αὐτοῦ ἀπειλάς τε καὶ θωπείας. Ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος καὶ πῦρ αὐτῷ προσῆγε καὶ στρεβλωτήρια καὶ τὰ λοιπὰ τῶν βασάνων εἶδη περιενόει καὶ πάντα ὑπῆρχον εἰς οὐδὲν καὶ ἀνερέργητα, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐκτέμνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀντιγόνου, διὰ πυρὸς τελειωθέντος.

Στίχ. Τεθνήξομαί σοι τῆς ἐκεῖθεν, Χριστέ μου,

Τὴν ὧδε καῦσιν Ἀντίγονος προκρίνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Δύο Παῖδες ἐν πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Νῦν ὑπὲρ Χριστοῦ ἅγιοι δύο παῖδες

ὑμνοὶς συμφώνοις, τιμάσθωσαν ἀξίως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βενιαμὶν τοῦ Διακόνου τοῦ ἐν Περσίᾳ. (†421-424)

Στίχ. Βενιαμὶν πρόβατον ὢν, ἀλλ' οὐ λύκος,

Ἄρπαξι λύκοις θύεται, ἀλλ' οὐ θύει.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰσδιγέρδου τοῦ υἱοῦ Γορωράνη, βασιλέως Περσῶν, ὁ

Βενιαμίν, Διάκονος ὢν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, καὶ πολλοὺς Πέρσας καὶ Ἑλληνας μεταβαλὼν πρὸς θεογνωσίαν, ὡς κακοποιὸς διεβλήθη· διὸ καὶ τυφθεὶς, ἐμβάλλεται τῇ εἰρκτῇ. Δύο δὲ ἐνιαυτῶν παραδραμόντων αὐτῷ ἐν τῇ φυλακῇ, πρέσβυς Ῥωμαίων ἀφικόμενος πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν, μαθὼν περὶ τούτου, τὸν βασιλέα ἠτήσατο ἀφεθῆναι τὸν Βενιαμίν. Ὁ δὲ βασιλεὺς, εἰ βούλοιο ἀποσχέσθαι, ἔφησε, τοῦ διδάσκειν τοὺς Μάγους τὸν Χριστιανισμόν. Καὶ ὁ πρέσβυς· Φυλάττειν ἐξάπαντος τὰ προστεταγμένα, ὦ βασιλεῦ, ἀναγκάϊον, ἀπεκρίνατο.

Ὁ δὲ Βενιαμίν, ὡς τῶν τοῦ πρέσβεως ἠκροάσατο παραινέσεων· Ἀδύνατον, ἔφησε, μὴ μεταδοῦναί με τοῦ φωτός, οὗ μετέλαβον. Ὅσης γὰρ τοῦτο ἄξιον τιμωρίας, ἢ τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων διδασκαλία περὶ τοῦ κατακρύψαντος τὸ τάλαντον, σαφῶς ἡμῖν παριστᾶ. Ἀλλὰ τούτων μὲν οὐδὲν τηνικαῦτα γνοὺς ὁ βασιλεὺς, ἐκέλευσεν αὐτὸν τῶν δεσμῶν ἀφεθῆναι· ἐκεῖνος δὲ πάλιν τὰ συνήθη δρῶν διετέλει. Οἷς χαλεπήνας ὁ βασιλεὺς, εἴκοσι καλάμους ὀξύνας, τοῖς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἐνέπηξεν ὄνουξιν. Ἐπεὶ δὲ ἑώρα ὡς παίγιον τὴν τιμωρίαν ἠγούμενον, ἕτερον κάλαμον ὀξύνας, ἐνέβαλε τῷ παιδογόνῳ τούτου μορίῳ, καὶ τοῦτο συνεχῶς εἰσάγων τε καὶ ἐξάγων, ἀφορήτους ἀλγηδόνας τῷ Ἀγίῳ εἰργάζετο. Μετὰ δὲ τὴν τιμωρίαν ταύτην ὁ θηριώδης καὶ ἀπάνθρωπος ἐκεῖνος, ῥάβδον παχειάν ὄζους ἔχουσαν πανταχόθεν, εἰσωσθῆναι διὰ τῆς ἔδρας τούτου ἐκέλευσε· καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο ὁ γενναῖος ἀγωνιστής.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικήτα Πατρικίου τοῦ Ὁμολογητοῦ τοῦ ἐν Παφλαγονίᾳ. (†838)

Στίχ. Θλίψεις ὑποστὰς εἰκόνων θείων χάριν,

Χαίρειν χαρὰν Νικήτας, οἶαν οἱ Νόες.

Οὗτος γεννᾶται ἐν τῇ Παφλαγόνων χώρα παρὰ εὐσεβῶν καὶ φιλοθέων γονέων· φασὶ δὲ αὐτὸν ἀπόγονον εἶναι Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης. Ἐκδοθεὶς δὲ εἰς διδασκάλους καὶ παιδευθεὶς, ἐν τῇ Βασιλευούσῃ εἰσηλθε, δεκαεπτὰ χρόνων ὑπάρχων. Εἰρήνης δὲ τότε τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας κρατούσης καὶ τὸν παῖδα ἀναμαθούσης εὐνοῦχον εἶναι, ὡς παρὰ τῶν γονέων εὐνουχισθέντα, ἀνελάβετο· καὶ δι' ὀλίγου πρῶτος ἐν τοῖς οἰκείοις πάντων γίνεται· καὶ φθάσας τὸ τῶν Πατρικίων ἀξίωμα, στρατηγὸς Σικελίας προβάλλεται.

Ἐκτοτε οὖν καλῶς καὶ θεαρέστως βίωσας καὶ βουλόμενος ἀποκαρῆναι, οὐ συνεχωρεῖτο παρὰ τῶν κρατούντων, τοῦ τε Νικηφόρου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Σταυρακίου. Ὑστερον δέ, κρατήσας τῆς βασιλείας ὁ Μιχαήλ, μόλις οὗτος παρακληθεὶς, κατένευσε, Μοναχὸν μὲν γενέσθαι, τῆς πόλεως δὲ μὴ ἐξελθεῖν. Ἄλλ' εἰς τὴν λεγομένην Χρυσὴν πύλην δούς αὐτῷ Μονήν, τὴν λεγομένην Χρυσονίκην, ἐν ταύτῃ προσμένειν ἐκέλευσε. Πεντήκοντα δὲ χρόνων ἦν, καθ' ὃν καιρὸν ἀποκαρεῖς, τὸ μοναχικὸν ἐνεδύσατο σχῆμα. Ἐν ταύτῃ τῇ Μονῇ διῆγεν ἄχρι τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου.

Ὡς δὲ ἑώρα τὰ κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων γινόμενα, ἐξελθὼν τῆς πόλεως, εἰς προάστειον ἀπῆλθεν, ὃ αὐτὸς ἐν τῇ Μονῇ ἐδωρήσατο καὶ συγκατέμιξεν ἑαυτὸν τοῖς ἐσχάτοις ἀδελφοῖς, συνεσθίων καὶ συγκοπιῶν αὐτοῖς. Ἐπεὶ δὲ τινες διαβολεῖς, τῷ θεομάχῳ χαριζόμενοι, προσήγγειλαν εἰκόνα κεκτῆσθαι τοῦτον τοῦ Σωτῆρος, ἣν ἐκ πίστεως ἀπὸ Ῥώμης ἔλαβεν, ἀπεστάλη τῶν τῆς τάξεως αὐτοῦ τις, λόγοις οὐκ ἀνειμένους, ἀλλὰ καὶ ἀπειλαῖς ἐκφοβῶν καὶ ἀπαιτῶν δοθῆναι αὐτῷ τὴν σεβασμίαν εἰκόνα. Ὡς δ' οὐκ εἶχε τοῦτον καταπειθῆ ὀψέποτε ἀποκρινάμενον· Ὡς οὐκ ἐμὴ αὕτη ἢ σεβασμία εἰκόν,

ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῖς ἱεροῖς τῆς Ἐκκλησίας ἀφωρισμένη κειμηλίαις· ἀρπάσας ἐκεῖνος ἕτερον ἀδελφόν, ἐπὶ τὸ δειχθῆναι αὐτῷ τὸ ζητούμενον, εἰσῆλθεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· καὶ λαβὼν τὴν σεβασμίαν εἰκόνα, ὡς μῦσός τι ἔρριψεν ἀτίμως ἐν τῷ βεριδαρίῳ (= ὑποδήματι) αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἅγιος τοῦτο ἰδὼν, ἐκ βάθους ἐστέναξεν, ἀρχὴν πειρασμῶν τοῦτο λογισάμενος. Ἐπεὶ δὲ ἀποχωρεῖν ἔμελλεν ὁ ἀποσταλείς, ἐξησφαλίσατο, μηδὲν τὸν Ἅγιον ἐξέρεσθαι τῶν ἐκεῖσε.

Θεοφίλου δὲ μετὰ ταῦτα τὴν βασιλείαν κατασχόντος, ἐτέρου θεομάχου καὶ τούτου τὰ κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων οὐκ ἀμελῶς μετερχομένου, ἀπεστάλη καὶ πρὸς τὸν ὄσιον Θεοδόσιός τις, οὕτως εἰρηκῶς ἐνώπιον τῶν παρευρεθέντων. Ὁ βασιλεὺς κελεύει σοι δι' ἐμοῦ, ἢ τῷ Πατριάρχῃ Ἀντωνίῳ κοινωνῆσαι καὶ ταῖς εἰκόσι μὴ προσκυνεῖν, ἢ τῇ αὐτῇ ὥρᾳ ἐξορισθῆναι τῶν ὠδε. Καὶ ὁ Ἅγιος· «Τὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου εἰκόνα οὐ παύσομαι ἀεὶ προσκυνῶν, κἂν ὑμεῖς ἀπαρέσκησθε. Τὸν δὲ Ἀντώνιον, εἴπερ ἐν τῷ καθεστηκότι εἰμί, οὐκ ὀνομάσω Πατριάρχην, ἀλλὰ μοιχόν. Λοιπὸν ἐξόριζε, σφάττε, ποίει ὃ βούλει». Καὶ εὐθέως ἐξώρισαν αὐτὸν ἐκεῖθεν. Ὁ δὲ Ἅγιος, τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τρεῖς ἀδελφούς, εἰς ἕτερον εἰσῆλθε προάστειον ἀγγχοῦ που κείμενον· καὶ διαβιβάσας ἐκεῖσε τὴν ἁγίαν Τεσσαρακοστὴν ἄχρι τῆς Πεντηκοστῆς, καταλαμβάνει τὸ Παντεῖχιον.

Ἐπεὶ δὲ δόγμα ἐξετέθη, μὴ ὑποδέχεσθαι τοὺς φεύγοντας χριστιανούς, στενοχωρηθεὶς ὁ Ἅγιος, πρὸς Ἐρίβολον ὑπέστρεψεν. Ὡς δὲ καὶ ἐκεῖσε διὰ τὴν τῶν Ἀγαρηνῶν ἔφοδον ἐδυσχέραινεν, ἦλθε πρὸς αὐτόν τις Νικόλαος, προσγενῆς ὦν αὐτῷ, οὐ μικρὰν εὐρήσειν ἀνάπαυσιν, εἴπερ ἀφικέσθαι βουληθῆ πρὸς τὸ παρ' αὐτῷ ὄν προάστειον, Ζουλουσᾶν οὕτω καλούμενον, καὶ ἐκεῖσε παρεγένετο. Ἀλλὰ μετὰ χρόνον τινὰ μήνυμα γέγονεν αὐτῷ, ἢ κοινωνῆσαι ἢ μετανάστην γενέσθαι.

Μεταβάς οὖν ἐκεῖθεν, ἀφίκετο πρὸς Κατισίαν· καὶ τοπίον μικρὸν εὐρών, ἐξωνήσατο τοῦτο καὶ εἰς ὄνομα τῶν Ἀσωμάτων δειμάμενος ναόν, χρόνους ἱκανοὺς μετὰ τῶν συνόντων αὐτῷ ἀδελφῶν καλῶς καὶ θεαρέστως διαβιβάσας ἐν αὐτῷ, τελευταῖον εἰς τὸ παρὰ τὴν θάλασσαν ἀφίκετο Μοναστήριον· ἐν ᾧ καὶ τοὺς Μοναχοὺς κατηχήσας καὶ ἐπευξάμενος, τὴν ἑαυτοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημίαν προγνοὺς ἐξεδήμησε, πολλὰ καὶ ζῶν καὶ μετὰ θάνατον θαύματα πεποιηκώς, περὶ τὰ ἐβδομήκοντα πέντε ἔτη γεγονώς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ τοῦ ἐν Λακεδαιμονίῳ (Demenna) τῆς Σικελίας. (†984)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Φαύστου, Ἰανουαρίου καὶ Μαρτιάλῃ τῶν ἐν Κορδοῦῃ (Cordoba) τῆς Ἰσπανίας ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῶν ἐπικληθέντων «οἱ τρεῖς στέφανοι τῆς Κορδοῦης». (†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Φυνκάνης (Fyncana) καὶ Φυνδόκης (Fyndoca), τῶν ἐν Σκωτίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Βεναντίου (Venantius), ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Μαρτίνου ἐν Τουρώνῃ (Tours) Γαλλίας, τοῦ ὁμολογητοῦ. (τέλη ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ρωμύλου ἐπισκόπου Γενόας (Genoa) ἐν Ἰταλίᾳ. (†641)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Βερθοάλδου (Berthoald), πέμπτου ἐπισκόπου Καμαράκου (Camaracum, Cambrai-Arras) ἐν Γαλλίᾳ. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κομγάνου (Comgan), ἡγουμένου τοῦ Λόχαλς (Lochalsh) ἐν Σκωτίᾳ. (η' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Σιμβέρτου (Simpert), ἐπισκόπου Ἀουσβέργης (Augsburg) ἐν Γερμανίᾳ. (†809)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γεράλδου, κόμητος Αὐρηλιακοῦ ἐν Γαλλίᾳ, ἰδρυτοῦ ἐκεῖσε ἐκκλησίας καὶ μονῆς. (†909)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Κολομάνου (Coloman), Ἰρλανδοῦ προσκυνητοῦ τῶν ἁγίων τόπων, βασανισθέντος καὶ ἀπαγχονισθέντος ἐν Στοκεράου (Stockerau), πλησίον τῆς Βιέννης ἐν Αὐστρίᾳ. (†1012)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ῥεγιμβάλδου (Regimbald), ἐπισκόπου Σπίρας (Speyer) ἐν Γερμανίᾳ. (†1039)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἰακώβου τῆς μονῆς Χαματούρα ἐν Λιβάνῳ. (τέλη ιγ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενιαμὶν τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (ιδ' αἰ.)

Στίχ. Πτωχείαν ἔλλογον ἀσκήσας ἐνθάδε,
Βενιαμίν, ἐφεῦρες τὸν Μαργαρίτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου Α' τοῦ ἐπικαλουμένου Πηγᾶ, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας. (†1601)

Στίχ. Χεῖλη πλησιάσας Πηγῇ τῆς Σοφίας,
Μελέτιος γέγονε πηγῇ Σοφίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας νεομάρτυρος Χρυσῆς ἀθλησάσης ἐν τινι χωρίῳ τῆς ἐπαρχίας Μογλενῶν (Ἐδέσσης), τῷ καλουμένῳ Σλάτενα, μεληδὸν κατακοπέσης καὶ τελειωθείσης. (†1795)

Στίχ. Ἐν ταῖς βασάνοις χρυσὸς οἶον καμίνῳ,
Χρυσῇ ἐδείχθης ἡγλαῖσμη ὅλη.

Ἡ καλλίπαις αὕτη Παρθενομάρτυς καὶ χρυσώνυμος Χρυσῆ, ἦν ἐκ τίνος χωρίου πάλαι μὲν Σλάτινα, νῦν δὲ Χρυσῆ καλουμένου, ὄντος ἐν περιοχῇ τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, ἣτις τὸ πάλαι μὲν Μογλενὰ ἐκέκλητο, νῦν δὲ Ἄλμωπία. Γονεῖς ἔσχε πτωχοὺς μὲν ἀλλ' εὐσεβεῖς πρὸς Χριστόν. Ἦν δὲ πάνυ ὠραία τῇ ὄψει καὶ πάγκαλος τῇ μορφῇ, ἐν ἀγνεΐᾳ καὶ παρθενίᾳ καὶ φόβῳ Θεοῦ διάγουσα. Ἀγαρηνός τις, φθόνῳ τοῦ ἀρχαίου δράκοντος, ἠράσθη τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ποικίλοις τρόποις ἐμηχανᾶτο ὑποχείριον ποιῆσαι τῇ ἀλόγῳ αὐτοῦ ἐπιθυμίᾳ τὴν ἀγνὴν παρθένον. Καὶ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, ὅτε αὕτη μεθ' ἐτέρων γυναικῶν συνέλεγεν ἐν τοῖς ἀγροῖς ξύλα, ἐφορμήσας ὁ δαίμων μετ' ἄλλων Ἀγαρηνῶν, συλλαμβάνει τὴν κόρην, καὶ οἴκῳ ἀγαγών, ποικίλοις τρόποις ἐπειρᾶτο πείσαι αὐτήν, νῦν μὲν κολακείαις καὶ ἐπαγγελίαις, νῦν δὲ ἀπειλαῖς καὶ βασάνων ἐπαγωγαῖς χρώμενος, ἀποστῆσαι ταύτην τῆς πρὸς

Χριστὸν πίστεως, καὶ οὕτως ὑπαγαγεῖν τῷ ἑαυτοῦ θελήματι.

Ἄλλ' αὕτη ὡς σκύβαλα πάντα κατὰ Παῦλον ἠγησαμένη, καὶ μηδὲν πτοηθεῖσα, καίτοι νεᾶνις ἀπαλὴ καὶ ἀναλκις, οὐδόλως ἐσαλεύθη τῆς κρείττονος στάσεως. Ἄλλ' ἀτενίζουσα Χριστῷ τῷ ἑαυτῆς νυμφίῳ ὠμολόγησε τὴν καλὴν ὁμολογίαν τῆς ἀγίας καὶ ἀμώμου πίστεως, καὶ ἄσπιλον καὶ καθαρὸν ἐφύλαξε τὸ τῆς ἀγνείας καὶ παρθενίας πάγκαλον χρῆμα. Τότε δὴ τότε ὑπεβλήθη πικραῖς τιμωρίαις καὶ βασάνοις, αἵτινες εἰσὶ μαστιγώσεις, λωροτομίαι ἐν τῷ ἀπαλῷ αὐτῆς σώματι, καύσεις μελῶν δι' ὀβελίσκων πεपुरακτωμένων, καὶ ἄλλαι· ὁ δὲ τῆς δοκιμασίας αὐτῆς καιρὸς, ἐπὶ ἕξ παρετάθη μῆνας, καθ' ὃν ἔλαμψεν ἡ ἀνδρεία, ἡ ὑπομονή, ἡ καρτερία αὐτῆς, καὶ ὁ πρὸς Χριστὸν διάπυρος ἔρωσ, καὶ ἐλαμπρύνθη ὡς χρυσοῦς ἐν τῇ χωνείᾳ τῶν δεινῶν.

Ἄλλ' οὐκ ἔκαμον οἱ ἀσεβεῖς ἐπινοοῦντες δεινά, ὡς ἂν τὴν ἀήττητον χειρῶσωσι· καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς τοκεῖς, ἠπέιλουν θάνατον, εἰ μὴ πείσωσι τὴν ἑαυτῶν θυγατέρα εἶξαι τῇ ἀσεβείᾳ. Ἄλλ' ἡ οὐρανόφρων παρθένος, ὑπεράνω πάντων γεγενημένη, οὐδόλως ἐκάμφθη ταῖς μητρικαῖς οἰμωγαῖς, οὐδὲ ταῖς πατρικαῖς ὑποθήκαις ὠκλασε. (βία γὰρ ἀφορήτῳ καὶ φόβῳ πολλῷ οἱ προσήκοντες οὕτω διετέθησαν), ἀλλ' ἀπτοήτῳ παρρησίᾳ καὶ μεγάλη φωνῇ, καὶ γνώμῃ στερόρᾳ, ὠμολόγει ἑαυτὴν Χριστιανὴν, ἀπωσαμένη ἅπαντα, ὡς λόγους τοῦ ἀπατεῶνος δράκοντος.

Γνόντες δὲ οἱ ὑπεναντίοι ὅτι οὐδὲν ἀπώναντο, θηριοτρόπῳ μανίᾳ καὶ ἰταμότητι, ἐπιθέμενοι τῇ μακαρίᾳ παρθένῳ, καὶ αἰωρήσαντες αὐτὴν ἕκ τινος δένδρου, πολλὴ θηριωδία καὶ λύσση, κατέταμον μαχαίραις τὸ παρθενικὸν αὐτῆς σῶμα μεληδόν, ἡ δὲ ἀγία καὶ καθαρωτάτη αὐτῆς ψυχὴ ἀνῆλθε λελαμπρυσμένη τῷ ἀθανάτῳ αὐτῆς νυμφίῳ Χριστῷ, ληφομένη τὰ γέρα τῶν καμάτων. Τότε ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἐλθόντες λάθρα, καὶ περισυλλέξαντες τὰ τοῦ παρθενικοῦ σώματος μέλη, ἐκήδευσαν ἐντίμως, δοξάζοντες Χριστὸν τὸν ἐνισχύσαντα τὴν ἀγίαν αὐτοῦ καὶ θαυμαστὴν Παρθενομάρτυρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου, μητροπολίτου Χκονδιδίου (Chkondidi), ἐν τῇ μονῇ Μαρτβίλι (Martvili) ἐν Γεωργία, καὶ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Ἰακώβου ἱερομονάχου, τοῦ Γέροντος. (†1815)

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ μετὰ τὴν ἐνδεκάτην Ὀκτωβρίου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἀγίων καὶ μακαρίων τξε' (τριακοσίων καὶ ἐξήκοντα πέντε) Πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων τὸ δεύτερον, ἐπὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλοχρίστων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, κατὰ τῶν δυσσεβῶς καὶ ἀμαθῶς καὶ ἀπερισκέπτως τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ εἰδωλολατρεῖν εἰπόντων, καὶ τὰς σεπτὰς καὶ ἀγίας εἰκόνας διαβαλόντων καὶ καθαιρεσάντων.

Στίχ. Ὑπέρομαχοι σοί, τοῖς λόγων ὄπλοις, Λόγε, Ἐχθροὺς τροποῦνται τῶν σεβαστῶν εἰκόνων.

Ταῖς τῶν ἀγίων Πατέρων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μὲ και πλη ρω θη σε
 ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
 λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρω σπα νη γυ ρι
 ζων και α σω γη θο μενος ταυ τη στα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος Θε ο το ο κε
 η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο τη
 σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
 θει α δο ξη σα στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α ζον θει αν βλ ην της
 εκ της Παρ θε ε νσ ς σα ρ κω σε ως σκ τσ υ ψι
 στσ ο ο προ φη της Αβ βα κμ κα τα νο ων ε
 κραυ γα α ζε δο ξα τη δυ να μει σα Κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σα συ υ γα αρ α παι ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οις υ μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς
 σα

ὠδὴ ς΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λων τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α τρε ενσαν τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α παι λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι

ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
 ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
 νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
 ω ω να α α ας

***

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ Ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μα τον Κυ ρι ον και
 η γαλ λι α σε το πνευ μα μα ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μα

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 ^χ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δε λησ αυ τδ ι δε γαρ α πο τδ νυν μα
κα ρι υ σι με πασαι αι γε νε αι

^{B8} Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 ^χ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τδ και
το ε λε ος αυ τδ εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βδ με νοις αυ τον

^{B8} Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

⁴ ^χ ^{B8} Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τ8

⁶ ⁷ ^χ δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα ν8ς δι α νοι

⁶ ⁷ ^χ α καρ δι ας αυ των

^{B8} Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ⁶ ⁷ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

⁵ ^χ ^{B8} Κα θει λε δυ να στας α πο θρονων ⁷ ⁸ και υ υ

⁶ ⁷ ⁸ ^χ ψω σε τα πει ν8 8ς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα

⁷ ⁸ ^χ ⁷ ⁸ ^χ ⁶ ⁷ ⁸ ^χ θω ων και πλ8 τ8 8ν τας ε ξα πε στει λε κε

⁶ ⁷ ⁸ ^χ ν8 8ς

^M ^{B8} ^M ^{Δι} Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ ⁸ και εν δο

⁶ ⁷ ⁸ ^χ ⁶ ⁷ ⁸ ^χ ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^M ^{B8} την α δι α

φθορως Θεον Λογον τεκου ουσαν την οντως

Θεο τον σεε μεγαλυνομεν

6 Αν τε λαβε το Ισραηλ παιδος αυτη

μνησθη ναιε λεξ καθως ελαλησε προς

της πατερας ημων τω Αβρααμ και τω σπερ

ματι αυτηε ως αιωνος

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο

ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδια

φθορως Θεον Λογον τεκου ουσαν την οντως

Θεο τον σεε μεγαλυνομεν

ὠδὴ θ'

Α πασγηγενης σκιρτατω πνευματι λα

μπααδχαμενος πανηγυριζετωωδεα

υλων νοων φυσις γεραι ρσα ταιερα

θαυμασια της Θεομηητοορος και

βοαααατω χαιροις πααμμακαριζε

Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

***

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ.

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τϛ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Ε΄.

Ἦχος Δι-θ.

Η ζω η και αι ο δο ος Χρι στος εκ νε ε

κρων τω ω Κλε ο ο πα και τω Λου κα α συ

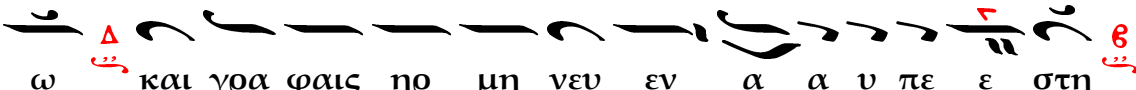
νω ω δευ σεν οις περ και ε ε πε γνω ω σθη εις

Εμ μα ρς κλω ων τον α αρ τον ων ψυ χαι και αι

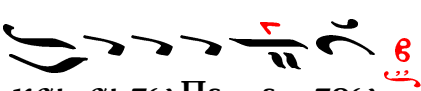
καρδι ι αι και ο με ναι αι ε τυ υγ χανον

 ο τε τᾶ τοι οἰς ε λα α λει εν τη ο δω ω

 ω και γρα φαις ηρ μη νευ εν α α υ πε ε στη

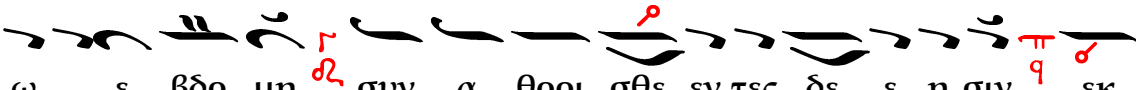

 μεθ ων η γε ερ θη κρα α ξω μεν ω φθη τε

 και αι τω Πε ε τρω

Τῶν ἁγίων πατέρων ἐκ τοῦ Μηναίου.

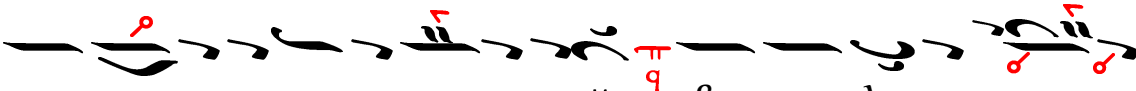
Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ Ἦχος Γα ρ

Π

 α τε ρες ὄ ρα νο ο φρο νες οἰ Συ νο δω

 ω ε βδο μη συν α θροι σθε εν τες δε ε η σιν εκ

 τε νη τη η Τρι α δι προ σα ξα τε τᾶ ὄ ρυ

 σθη η ναι εκ πα ση ης αι ρε ε σε ε ως

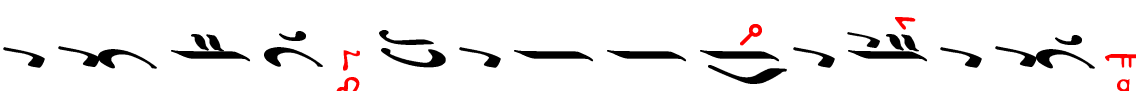

 και κρι σε ως αι ω νι ι ὄ βα σι λει ας τε ε

 τυ χειν ὄ ρα νων τᾶς την υ μων συ να ξιν

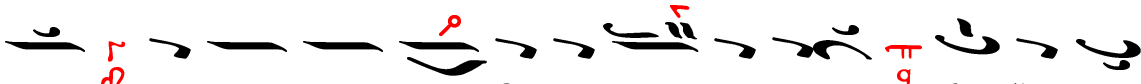
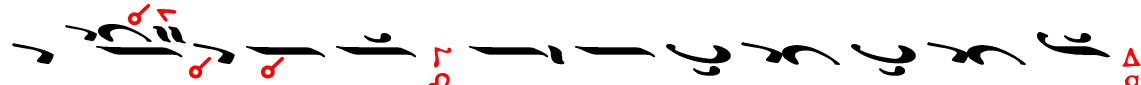

 θει α αν υ μνην τας

Θεοτοκίον, ὄμοιον.

Π

 ρε σβει αις υ περ α α γα θε Κυ ρι ε τη

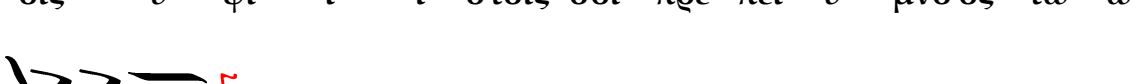

 ης Μη τρος σᾶ και των εν ε πτα συ νο ο δοις

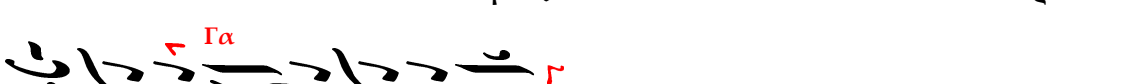

 α θροι σθεν τω ων Πα τε ρων την Εκ κλη σι

 ι αν στη η ρι ξον και την πι στιν κρα α τυ υ

 νον και ς ρα νων βα σι λει ει ας δει ξον παν

 τας κοι οι νω νης ο ταν ελ θης ε πι γης

 τς κρι ναι πα σα αν την κτι σιν

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Γα ϕ

Π α σαπνο η η αι νε σα α α α τω ω τον Κυ

 ρι ο ον αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω ω ων

 ου ρα α νω ω ων αι νει ει τε α αυ το ον εν τοι

 οις υ ψι ι ι στοις σοι προ πει υ μνο ος τω ω

 Θε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα αν τες οι α αγ γε ε

 ε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον

 πα σαι αι δυ να α α μεις α α αυ του ου σοι προ πει

 υ μνο ος τω ω Θε ε ω

Στίχ. α'.

Τ ου ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα

πτον ^Αδο ^{Γα}ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ

τδ

Aνε στη Χριστο ος εκ νε κρων λυ σασθα να του τα δε

σμα ^{Νη}ευ ^Μαγ γε λι ι ζουου γη χα ραν με γα α λην

^{Νη}αι ^Μνει ει τε ου ρα νοι Θε ου την δο ο ξαν

Στίχ. β'. ^{Γα}Αι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ

^{Νη}τδ ^Ααι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να

με ως αυ τδ

Aνα στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προ σκυ

νη σω μεν Α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν τον

^{Γα}μο νον α να μα αρ τη τον

Στίχ. γ'. ^{Γα}Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σταις

^{Νη}αυ τδ ^Ααι νει τε αυ τον κα τα το ^Χπλη θος της με γα

λω συ υ νησαυ τδ

Xρι στου την α να στα σιν προ σκυ νου ντες ου παυ ο

^{Νη}με θα αυ τος γαρ η μας ε σω σεν εκ των α νο μι ων η

μων ^π ⁹ ^{Νη} Α α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους ο δει ξαστην
α να στα σιν ^{Γα} ²²

Στίχ. δ'. ^χ ^{Γα} Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^{Νη} ^Δ ²²
αι νει τε αυ τον ^Δ ²² εν ^χ ψα λτη ρι ω και κι θα α ρα ^Μ ^{Γα} ²²

Τ ^{Νη} ι αν τα πο δω ω σω μεν τω Κυ ρι ι ω πε ρι
παν των ων αν τα πε δω κεν η μιν δι η μα ας Θε
ος εν αν θρω ω ποις ^Μ ^{Νη} ²² δι α την κα τα φθα ρει
σαν φυ υ σιν ο λο γος σα ρξ ε γε νε το και ε σκη νω
σεν εν η μιν προς τους α χα ρι ισ τας ο ευ ερ γε ε
της ^{Νη} ²² προς τας αι χ μα λω τας ο ε λευ θε ρω της προς τους
εν σκο τει κα θη με ε νδς ο η λι ος της δι
και ο συ υ νης ^Μ ^{Νη} ²² ε πι τον σταυ ρον ο α πα
θης ε πι τον Α δην το φως ε πι τον θα να τον η ζω
η η α να στα σις δι α τους πε σο ον τας ^Μ ^{Γα} ²²
προς ον βο η σω ω μεν ο θε ο ος η μων δο ο ξα
α σοι ^{Δι} ^{Γα} ²²

Στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἁγίων πατέρων.

ᾠχος πλ. β'. ᾠλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

ᾠλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ Θείῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ οὐράνιον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν· ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδασκαίς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

ᾠλην συγκροτήσαντες, ...

Στίχ. ζ'. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολλῇ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, οἱ χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, πίστιν θεοδίδακτον.

Στίχ. η'. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.

ᾠλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐμπειρίαν, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτάτον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λυμῶδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι Ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα. **Τῶν πατέρων.**

ᾠχος πλ. β' Νη ς

ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

^{Nη}
Tων α γι ων Πα τε ρων ο χο ο ρος εκ των
της οι κου με ε ε ε νη ης πε ρα α α α τώ
ων συν δρα α μων Πα τρο ο ο ος και γι υι
ου και Πνευ μα το ος Α α α γι ι ι ου μι
αν ου σι ι ι ι ι αν ε δο ογ μα α τι σε
και αι αι φυ υ υ υ σιν και το μυ στη η
ρι ι ον της θε ο ο ο λο ο γι ι ι
ας τρα νως πα α ρε δω ω κε τη η Εκ κλη η η
σι ι ι ι α ους ευ φη μουν τες ε εν πι ι ι
σται ει μα κα ρι ι ι ι σω ω ω με ε εν
λε ε ε ε ε ε γο ο ο ο ο ο ον τες ω
θει ει ει ει ει α πα α α α α ρε ε
ε ε ε ε ε μ βο ο ο πα ρε μ βο ο λη η η η
η η η θε η γο ροι ο ο πλι ι ται πα
ρα α τα α ξε ως Κυ υ υ ρι ι ι ι ου
α στε ε ε ρες πο ο λυ υ υ υ υ υ υ φω ω

λιε ε πολυ υ φω ω ω τοι ^{Νη} τϑ νο η τϑ ϑ

ϑ ϑ στε ε ε ρε ε ε ω ω ω ω ω μα

α α α α α α τος ^Μ της μ υ στι ^{Ηα} κη η ης

Σι ι ι ι ι ι ω ω ^{Νη} ω ω ω ω ω ^ϑ οι

α κά α θαι αι αι ρε τοι οι οι πυ υ υ υ ρ

γοι ^ϑ τα μ ρι ι ^{Δι} ρι ι ι ι πνο ο ο α α

Α α α α α αν θη ^Δ του πα α ρα α α ^{Νη} δει ει

ει ει ει ει σου ^{Δι} τα πα γ ρυ υ σα στο μα α τα ^Δ

τϑ ^Μ Λο ο ο ο ο ο ο ^{Νη} ρο ο ο ο γϑ ^ϑ Νι και ας

το ο ο καυ χη η μα ^ϑ οι κϑ με νη ης α α

γλα α α α α α α α ^{Δι} ι σμα ^Δ εκ τε νως

πρε σβε ε ευ σα α α α ^{Νη} τε ^Δ υ πε ε ρ των ψυ

χω ω ω ω η η η η μων ^ϑ

Και νυν...

^ϑΗχος ^{Δι} - ^θ

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ πα ρ χεις Θε ο

το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 ζος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

***

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Γα φ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι
 στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ δο
 κι ι α
 μνου ου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου
 μεν Σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α τηνμε γα αληνσου δο ο ξαν

Κυριε Βασιλευε που ρα νιε Θεε

ε Πατερπαντο κρα α τον Κυριε Υιε μονογε νες

Ιη σου Χριστε ε και Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεο ος ο αμνος του Θεου ο Υι

ο ος του Πατρος ο αι αιρωντην αμαρτιι αν του

κο ο σμου ελεησον η μας ο αι αιρωντας αμαρ

τι ι αστου κο ο σμου

Προσ δε ξαιτην δεησιν ημων ο καθημενος

εκ δε ξι ωωντου Πατρος και ελεησον η μας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει μονος Κυ

ριος Ιησους Χριστος εις δο ο ξαν Θεου Πατρος αμην

Καθε κα αστην ημεραν ελωγησω σε και

αινεσω το ονομα α σου εις τον αι ω ω ω

να και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κατα ξι ωσον Κυριε εν τη ημερα τα αυ

τη α να μαρ τη τρυφυλα χθη η ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε ε

νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα

δικαι ω μα τα α σου (τρεις)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε

ε λε η σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ

το ον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε

ο ος μου

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι ι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν. χ

Α γι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α α α α

γι ι ος Ι σχυ ρο ος Α γι ος Α α θα να α τος ε

λε ε η η σο ο ο ον η η η μα α α ας

Ἦχος Γα φ

Α να στα ας εκ τθ μνη μα τος και τα δε σμα

δι αρ ρη ξας τϷ α α δϷ ε λυ σας το κα τα α κρι
 μα τϷ θα να τϷ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ι δων
 τϷ εχ θρϷ Ϸ ρυ σα μενος εμ φα νι σας σε αυ τον
 τοις Α πο στο λοις σϷ ε ξα πε στει λας αυ τϷς ε πι
 το κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη νην πα ρε σ
 χες τη οι κϷ με ε νη μο νε πολυ ε λε ε ε ε ε

Μανουήλ Πρωτοψάλτου. Πεντάφωνος.

Ἦχος ρϷ Ζω

Δ Πα ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα εν υ
 ψι ι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν
 αν θρω ποι σε υ δο κι ι ι α
Υ Πα μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν σε
 δο ξο λο γου μεν σε εν χα ρι στου μεν σοι δι α την
 με γα α λη σου δο ο ο ξαν
Κ Πα υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε
 ε ε ε Πα τερ παν το κρϷ α το Ϸ Κυ ρι ε Υι ε μο νο

γε νες Ι η σου Χρι στε και Α α γι ον Πνε ε ευ

μα

Κυ υ ρι ε ο Θε ος ο Αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι

αν του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων

τας α μαρ τι ι αστου κο ο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρο ος και ε λε η σον η

μα ας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη ^Αα να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η
μα α

Ε^{Πα}υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ρων η μων ^Αα και αι νε το ο ον και δε δο ξα

σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας

α μη ην

Γ^{Πα}ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας ^Αα κα

θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε^{Πα}υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε

^{Πα}δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α α σου ^Ζα (τρεις)

Κ^{Πα}υ ρι ε κα τα φυ γη ^Αα ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ^Αα ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ο ον

σοι ^Ζα

Κ^{Πα}υ ρι ε προς σε κα τε ε ε φυ γον δι δα ξο ον

με ^Αα του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει

^{Zω}
ει ο Θε ο ο ος μου ^{Zω}

^{Πα}
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν τω φω τι

^{Zω}
ι σου ο ψο ο με θα φω ως ^{Zω}

^{Πα}
Π α ρα τεινον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι ι σε ^Δ

^{Πα}
Α α γι ος ο Θε ος ^Δ Α α γι ος Ι σχυ ρος Α

^{Zω}
γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^{Zω} (τρεις)

^{Δι}
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ^{Zω} και α γι ω Πνευ μα τι ^{Zω}

^{Πα}
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω

νων α μην ^Δ

^{Πα}
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^{Zω}

Ἄσματικόν.

^{Πα}
Α γι ι ι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ Α

γι ι ος Ι σχυ υ υ ρος ^Δ Α α γι ος Α ^{Δι}

α α θα α να α α τος ^{Πα} ε λε ε ε η η η ^Δ

^M σο ο ο ν η η μα α α α ας ^{Zω}

A να στας εκ τῶ μνη μα τος και τα δε σμα δι αρ
 ρη ξας τῶ α α δῶ ε λυ σας το κα τα κρι μα τῶ θα
 να τῶ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ι δων τῶ εχ
 θῶ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο στο
 λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι το κη
 ρυγ μα και δι αυ των την ει ρη νην πα ρε εσ χες τη
 οι κῶ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε ε

*****

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πᾶσιν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Νη Μ Νη
Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Δι
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Ἀ.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου
πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ
βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ
τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ
μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Γι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ΄. Ψάλμὸς ριζ΄ (117).

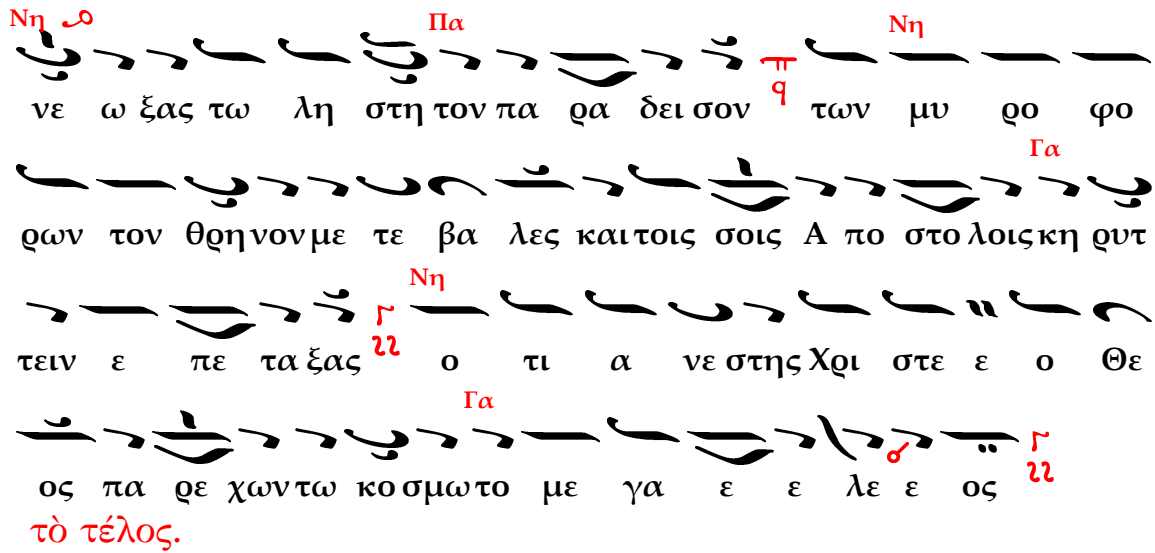
Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι
 ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα
 καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Κ^{νη} α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
Γα

 Νη Πα Νη
 νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον των μυ ρο φο
 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
 τειν ε πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
 ος πα ρε χων τω κοσμω το με γα ε ε λε ε ος
 τὸ τέλος.

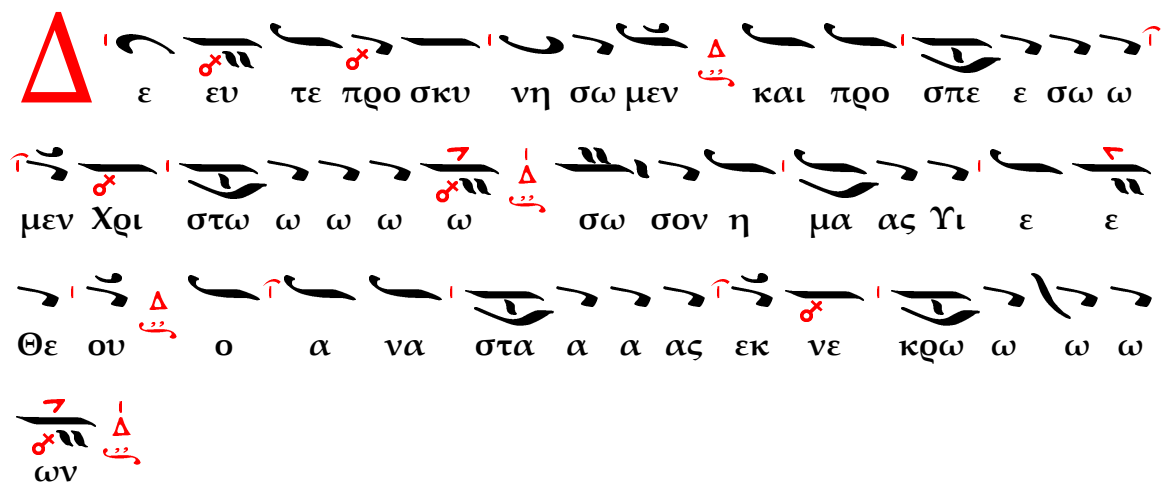

 το με γα ε λε ο ο ο ος
 * * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

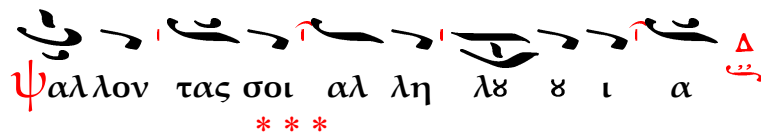
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

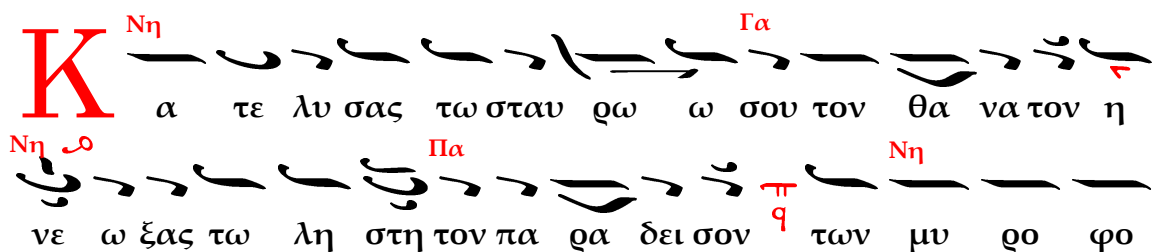

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

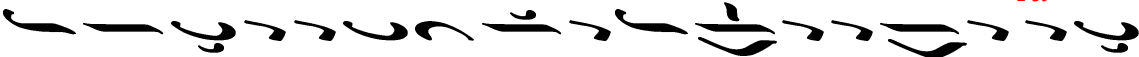
ὁ β' χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρι α
 * * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα φ

 Νη Γα Νη
 Κα τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
 νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον των μυ ρο φο

 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ

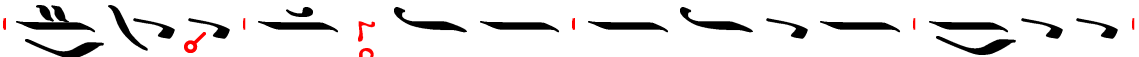

 τειν ε πε τα ξας ^{νη} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε

 ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

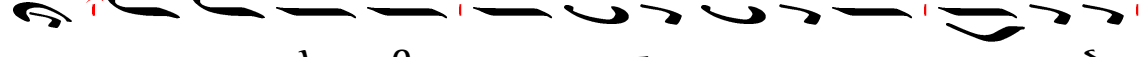
Τῶν πατέρων.

Ἦχος $\frac{1}{\text{π}} \frac{\text{δ}}{\text{δ}}$ Γα ρ

 περ δε δο ξα σμε νος ει Χρι στε ο ο Θε ε

 ος η η μων ο φω στη ρας ε πι γης τς πα

 τε ρας η μων θε με λι ι ω ω σας και δι αυ των

 προς την α λη θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη

 γη σας πο λυ ευσπλα γ χνε ε δο ξα α σοι

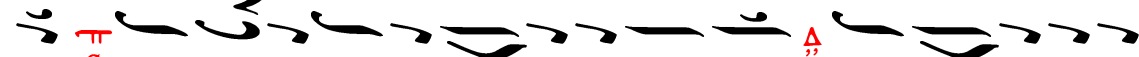
Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος $\frac{1}{\text{π}} \frac{\text{δ}}{\text{δ}}$ Πα ρ

 Τας του πλα νᾶ πα γι δας εκ φυ γων ι ε ρω τα

 τε α πλα νως ε πο ρευ θης δι α βι ι ς πα τηρ η

 μων Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ου ρα νι α χα

ρι σμα τα λαβων ^{π 9} α γου πνι αις και νη στει ει αις
 ι ε ρορ γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σθ ^{π 9} ο ονπερ κα θι
 κε τευ ων εκ τε νως ^{Α 2} Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα ^{Α 2}
 πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε
 ος ^{π 9}

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Η ^{Γα} ει ω ^{Νη} Πνε ευ μα τι συγ κρο τη ^{Γα} θεν τες ^{Γ 22} δη μοσ
^{Νη} ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος ^{Γα} Α θλο φο ο ροι ^{Πα} Χρι
^{Νη} στς ^{π 9} 8 τεσ σα α ρα κο ον τα ^{Νη} δι α πυ ρος γαρ και υ
^{Γα} υ δα τος εν δο ξοι ^{π 9} δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε
^{π 9} δο ο ξα σθη η τε ^{Γα} αλλ αι τη σα σθε ^{Πα} Τρι α δα την υ περ
^{π 9} ου σι ον ^{π 9} δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε ε
 λε ος ^{Γ 22}

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος Α 2 Γα ρ

Α ^{Γα} γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ

γοι ² ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
 μων ⁹ δω ρε αν ε λα βε τε ⁹ δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν ²

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.
 (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
 σχυν τε ⁶ με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
 α θε τε ⁶ μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
 φω νας ⁶ α λα προ φθασον ως α γα θη ⁶ εις την
 βο η θει αν η μων ⁶ των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι ⁶ τα α χυ νον εις προ σβει ει αν ⁶ και σπεν
 σον εις ι κε σι ι αν ⁶ η προ στα τευ ου σα
 α ει ² Θε ο το κε των τι μων των ¹ σε ε ε ⁷

***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α α α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Τρισάγιον. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος ♭ Ζω

A μην **A** γι ος ο ο ο Θε ε ε ος Α γι ι
ο ο ος ι ι ι σχυ υ ρος **Ζ** Α α γι ι ος α θα α
να α το ος ε ε λε ε η σον η η η μας **Ζ**

τὸ τρίτον

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ος **Α**
Α α α γι ος ι σχυ υ ρος **Ζ** Α α γι ι ος α θα
να α τος ε ε ε λε ε η σο ον η η η μας **Α**

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και αι αι Υι υι ω και
Α γι ι ω ω Πνευ μα α τι ι

K αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
τς αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α
μη ην

A γι ι ος α θα α να α το ος ε ε ε ε λε ε
η σο ον η η η μας

Δ υ να μισ Α α γι ος ο ο ο Θε ε ο ο

ος Α γι ι ο ο ο ος ι ι ι σχυ υ ρος

Α α α γι ι ος α θα να α το ο ος ε ε ε ε

λε ε η σο ον η η η μα α α ας

Τρισάγιον. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος ζω

Α μην Α γι ος ο Θε ε ος Α γι ος ι σχυ

υ ρο ος Α γι ι ο ος α α θα α να α το ος ε

λε ε η η σο ον η η μα ας

τὸ τρίτον

Α γι ος ο Θε ε ος Α α γι ος ι

σχυ υ ρος Α γι ι ο ος α α α θα να α το ος

ε ε ε λε ε η η σον η η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω ω

Πνε ευ μα α τι ι

Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω ω ω νας

των αι ω ω ω νων α α μην

Α γι ος α α θα α να α α α το

ος ε ε ε λε ε η σο ον η η μα ας

Δύναμις. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος αὐτῆς Ζω

N ε ε δυ υ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α

μι ι ι ις α α α α α α α α α α α α

α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος ο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο ο ο

ο ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος ι ι ι Α γι ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

A α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα σου εις τας αι ω νας

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά

και ευ θει αι αι ο δοι σα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα σου εις τας αι ω νας

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν

Ι ι ε ρσ αλημ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα σου εις τας αι ω ω να α α σ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 8-15)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περίστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει ὧν

αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἄρτεμᾶν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἔλθειν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

Ἄλληλούϊα (γ'). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς λγ').

Ἦχος Δι ρ

A λλη η λ ς ι ι α A λλη η λ ς ς
 ς ι ι ι ι α A α α α α λλη η η
 λ ς ς ς ς ι ι ι ι α
Ε κε κρα ξαν οι δι και οι και ο Κυ ρι ος
 ει ση κ ς σεν αυ των και εκ πα σων των θλι ι ψε ων
 αυ των ερ ρυ υ σα α το α αυ τ ς
A λλη η λ ς ι ι α A λλη η λ ς ς
 ς ι ι ι ι ι α A α α α α λλη η η
 λ ς ς ς ς ι ι ι ι α
Ε γ γ υ ς Κυ ρι ο ς τοι ς συν τε τρι μ με νοι ς την καρ
 δι αν και τ ς τα πει ν ς τω πνε ευ μα α τι σω

ω ω ω σει

Α λλη η λϝ ï ï α Α λλη η λϝ ϝ

ϝ ï ï ï ï α Α α α α α λλη η η

λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ï ï ï ï ï α α α α α

α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Δ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

(ἡ' 5-15).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἀκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτό. Καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Τίς εἶη ἡ παραβολὴ αὕτη; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή· ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας οἱ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ρίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσι. Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσι καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

Ἦχος ἰὸ Δι σ

 ο ξα α σοι ^Δ 22 Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ^Δ 22 δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι ^Δ 22

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ
Τῆς Τρίτης.

Ἦχος αὐτὸς Ζω ξ

^Δ 9

^{Ζω} Ο ι τα α α α χε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα ρ ρ ρ χε ε ε ρα βι ιμ ^{Ζω} μν υ υ υ υ υ
^Μ υ υ ^{Πα} υ στι ι ι ι ι ι ι ι ^Μ μν ^{Πα} υ στι ι
 κω ω ω ω ω ω ως ^Π 9 ει κο ο νι ι ι ι
 ι ι ι ^{Πα} ι ι ι ι ι ι ι ι ^{Ζω} ζο ο ο ει κο
 νι ι ι ι ζο ο ον τε ες ^{Ζω} και αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι ^Μ αι ^{Πα} αι αι αι τη η η ζω
 ω ω ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ^{Δι} ζω ο ποι
^{Πα} ω ω ω ω ω ω ^{Δι} 22 ^{Δι} Τρι α α α α α α α
^{Πα} α δι ι ι ι ι ι ^{Δι} 22 τον τρι ι σα α α α

α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ον υ υ

υμνον προ ο σα α α α α α α α α α α α

α α δο ο ο προ σα α α α α δο ο ον τε ες

πα α α α α α α σα α α α α α α

αν την βι ω ω τι ι ι ι ι ι ι

ι ι βι ω τι κη η η η η η ην α πο θω ω ω

ω ω ω ω με ε ε ε ε ε θα α α με ε

ε ρι μνα αν

Ω ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε α των ο ο ο ο ο ο λω ω ων

υ υ υ υ πο δε ε ξο ο ο ο με νοι οι

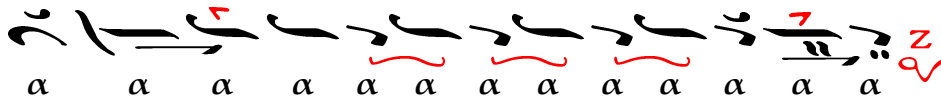
Τ αι αι αις α α αγ γε ε λι ι ι ι ι

ι ι ι αγ γε λι και αι αι αι αι αις α ο

ρα α α τω ω ω ω ω ω ως δο ρυ

φο ο ρθ ς ς με ε ε ε νον τα α α α α ξε ε

ε ε ε ε σι Αλ λη λθ ς ς ς ι ι ι

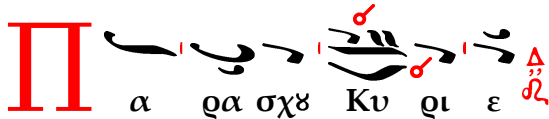
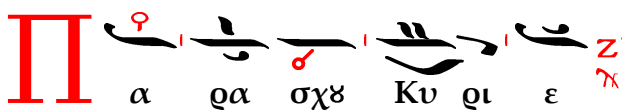
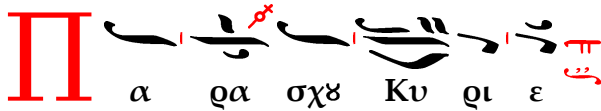
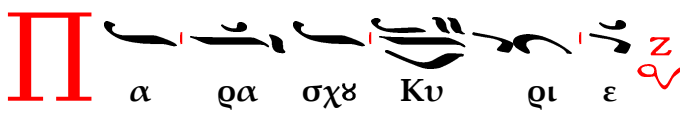
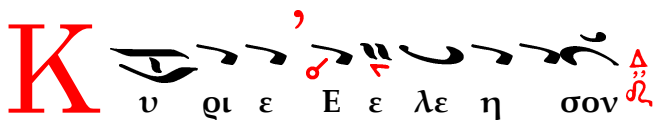

Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιά κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικά. Ἐκ τοῦ Μουσικοῦ Ἀνθῶνος τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ γέροντος Μελετίου τοῦ Συκεώτου.

Ἦχος $\overline{\alpha\upsilon}$ Ζω

Σ οἱ Κυ ρι ε

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ
υ υ υ υς μου ου ου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α
α μου ου ου και κα τα φυ υ γη η η η μου
και αι ρυ υ υ υ υ υ στη η η η ης μου

Π α τε ε ε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ
μα Τρι α δα ο μο ου σι ι ι ο ο ον και
αι α α χω ω ω ω ω ρι ι ι ι ι
στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ

συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

***

Ε λε ον ει ει ρη η η νης θυ σι ι αν

αι αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευ μα το ο ος σου

Ε χο μεν προς το ον Κυ ρι ον

Α α ξι ι ο ον και αι δι ι ι ι ι

ι και αι αι αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος

Σα βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νος και η γη

τη ης δο ξης σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ

λο γη η μενος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ι ου ω σα να α α εν τοις υ ψι ι ι ι

στοις

Α α α α μην

A α α α α α μην

Σ (φ) ε υ υ μνδ ς μεν σε Ευ λο γω μεν

σοι ευ χα ρι στδ με εν Κυ υ ρι ι ι ε

και αι δε ο με θα α σα ς ο Θε ε ο ο

ο ο ο ος η η η η η μων

A ξι ον ε στιν ω ως α λη η θω ω ως μα

κα ρι ι ζει ει ει σε ε την Θε ε ο το ο ο ο

κο ον την α ει μα κα ρι ι στον και πα να μω

μη η η τον και μη τε ε ε ε ρα τδ ς Θε

ς ς ς η η η μω ων την τι μι ω τε

ραν των Χε ρδ ς βι ι ιμ και εν δο ξο τε ε

ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι ι τω ω ως των Σε

ε ρα α φι ιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

ο ο ο γον τε κδ ς ς ς ς σαν την ον τως Θε

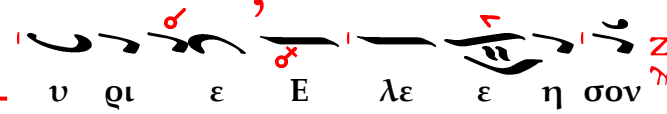
ο το κον σε ε ε ε ε ε με ε γα α λυ

υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε εν

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη , Ἦχος Ζω

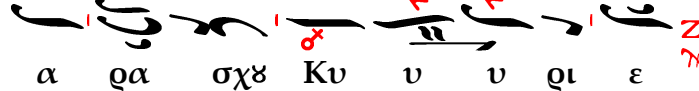
Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

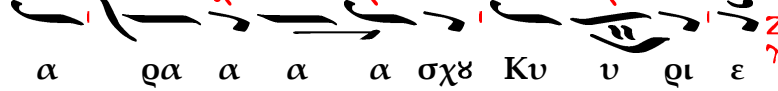
Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η σον

Π α ρα σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α α α σχϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ υ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι σϑ

A γα πη η σω σε ε Κυ ρι ε ε ε η ι
 ι σχυ υ υ υς μδ Κυ ρι ος σε ε ρε ω ω
 μα α α α μδ δ δ δ και κα τα φυ υ
 γη η μδ δ δ και αι ρυ υ υ υ υ υ ση ης
 μδ δ δ δ δ

Ἔτερον σύντομον ,

A γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι
 σχυ υς μδ Κυ ρι ος σε ρε ω μα α α μδ και
 κα τα φυ υ γη η μδ δ και αι ρυ υ ση ης
 μδ δ δ δ δ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον
 Πνε ευ μα Τρι α दा ο μο ο δ σι ο ον
 και α α χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον

Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

***

Ε λε ον ει ρη η η η η νης θυ σι
 ι αν αι νε ε σε ε ως
Κ αι με τα τσ Πνευ μα το ος σθ
Ε ε χομεν προς τον Κυ ρι ον
Α α ξι ι ον και αι δι ι και αι
 ο ο ο ο ον
Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα
 βα ωθ πλη η ρησ ο ρ ρα νο ος και η γη τη ης

" δο ξης σθ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις
 ευ λο γη με νος ο εθ χο ο ο ο με νο ος
 εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς ω σαν να α
 α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοι οι οι οι
 οισ

A α α α α α μη η η η ην

A μη η η η η η η η η ην

Σ ε υ υ μν ς ς μεν σε ε Ευ λο γη ς

μεν σοι ευ χα ρι ς μεν Κυ ρι ε και δε

ο με θα α σθ ς ο Θε ε ο ος η η

μω ω ω ω ν

(χθ' Νοεμ. ,αθζζ', Ι.Α.)

Ἄξιον ἔστίν , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ρω Ζω

A ξι ον ε ςι ιν ω ως α α α λη η

θω ω ω ω ως μα κα ρι ζειν σε ε τη ην Θε

ε ο ο το ο ο κο ο ο ο ον την α ει
 μα κα ρι ι σο ο ον και Πα να α μω ω ω μη
 η το ο ον και Μη τε ε ρα α τδ δ Θε ε
 δ δ δ η η η η η μω ω ω ω ων
 την τι μι ω ω τε ε ραν τω ων Χε ρδ δ
 βι ι ι ι μι και αι εν δο ξο ο τε ε ε
 ρα α α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ως ο ο
 Σε ε ε ρα α α α α φι ι ι ι μι
 την α α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ω ω ως
 Θε ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε κδ
 δ δ σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο
 κο ο ο ο ον σε ε ε με γα α λυ υ
 υ νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε εν

(γ' Νοεμ. ,αλφς', Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστίν, διασκευασθὲν ἐκ τοῦ συνειθισμένου
ὑπὸ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ♭ Ζω

A ξι ον ε ςιν ως α α λη η η θω
ω ως μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την
Θε ε ο το ο ο κον την α ει μα κα α α
ρι στο ο ον και Πα να μω ω μη η η
το ο ον και αι αι μη τε ε ε ρα τδ Θε
δ δ η η η μω ω ων τη η ην τι
μι ι ω τε ε ε ραν των Χε ε ρδ δ δ
βι ι μι και αι αι εν δο ο ξο τε ε ε
ρα αν α συγ κρι ι ι τως των Σε ε ρα
α α φι ι μι τη η ην α δι ι α
φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ον Λο γον τε ε ε
κδ δ δ δ σαν την ο ον τως Θε ε ε ο
το ο ο κον σε με γα λυ υ νο ο ο
με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε εν ζ'

(ιη' Νοεμ. ,βα' - ιγ' Ιαν. ,ββ', Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἤχος αὐτῶν Ζω

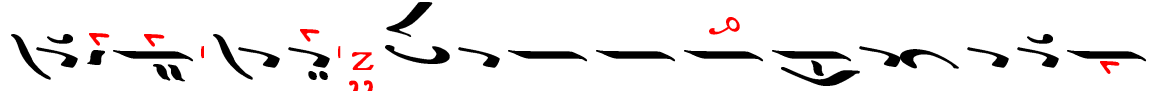

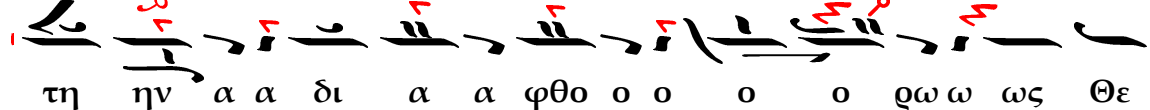
A ξι ι ο ν ε ε ςι ι ν ω ω ς α λ η η θ ω ω
ω ω ω ς μα α κα α ρι ι ι ι ζει ει ει
ειν σε ε ε ε τη η η ν Θε ο ο το ο ο κο
ον τη η ν α α ει μα α κα α α α ρι ι ι
στο ο ο ν και αι πα να α μω ω ω ω μη η η
η το ο ο ο ο ν και αι μη η τε ε ε ε ρα
α α α τ ς ς ς ς Θε ε ε ς ς ς ς ς
η μω ω ν τη η ν τι ι μι ω ω τε ε ε ε
ρα α αν τω ω ω ν Χε ρ ς βι ι ι ι ι
μι και εν δο ξο ο τε ε ε ε ρα α αν α
συ υ γ κ ρι ι ι ι τω ω ω ω ς τω ω ω ω ν
Σε ρα φι μι την α α δι α α φθο ο ο ρω ς
Θε ο ο ν Λο ο ο ο γο ο ο ο ν τε ε ε

 ε κϛ ϛ ϛ ϛ σαν ^ζ την ο ο ο ον τω ω ωως

 Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο κο ον ^ζ σε ε

 ε ε ε ε ε με ε ε ε γα α α λυ υ υ

 υ υ νο ^χ με ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν ^ζ

Ἐτονίσθη ε' Αὐγ. ,βθ', ἐξηγήθη ζ' Δεκ. ,βιγ'. ΙΑ.

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος ^ζ Ζω ^ω

A ^ζ

 Α ξι ον ε στι ιν ω ωως α λη η η

 θω ω ως ^ζ μα κα ρι ι ζει ειν σε ε την Θε ο

 το ο ο κο ον ^ζ την α ει μα κα α ρι ι στο ον

 και αι πα να μω ω μη η η το ο ον και μη τε

 ε ε ε ρα α του ου Θε ου ου η η μων ^ζ

 την τι μι ω τε ε ραν των Χε ε ε ρου ου

 βι ι ιμ ^ζ και εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα αν α συγ

 κρι ι ι τω ως τω ω ω ω ων Σε ε ρα α φι ιμ ^ζ

 τη ην α α δι α α φθο ο ο ο ο ρω ω ως Θε

 ον Λο ο ο γο ο ο ον τε ε κου ου ου σα α αν την ²²

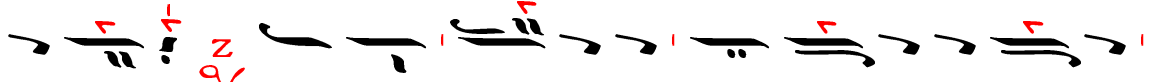

 ον τως Θε ο ο το ο ο κο ον σε ε με ε γα λυ

 υ νο ο ο ο με ε ε ι ε ε εν ²²

Κοινωνικόν, Δανιήλ Πρωτοψάλτου.

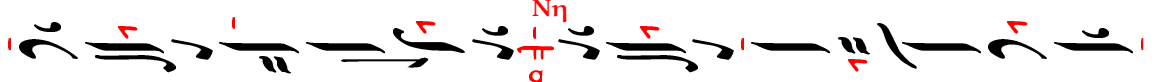
Ἦχος αὐτὸς Ζω ς

A ^{Zω} ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 αι αι αι ^{Zω} αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον Κυ υ

 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

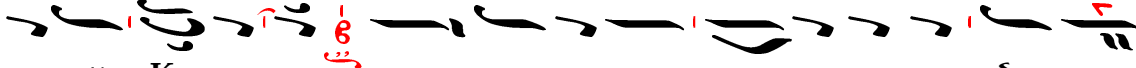

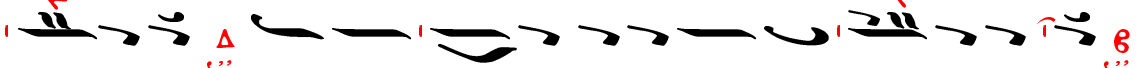

Κε Ζω
ⲅ ⲅ ⲅ ⲭⲏ ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ
ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲭⲏ ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ρα α α
α α εκ των ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ρα α α νω ω
ω ω ω ω ω ω ω ων α λιε ε ε ε
ε ε λιε λα λιε λα α λα α λιε ε ε λιε λα α α
α λιε λια λιε λιε λα λιε λιε λα λιε λιε
λα α α α λιε λα α λιε λιε λα α λιε λα α λα α
λιε ε Αλ λη λϑ ι α α α α α α α
α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

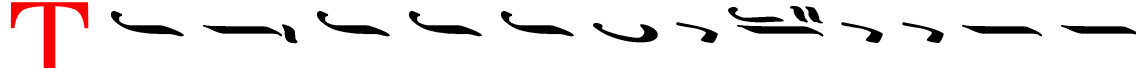

Ε ι δο μεν το φω ωστο α λη θι νον ε λα βο
μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϑ ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ν
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σε Κυ ρι ε ^ε ο πως α νυ μνη σωμεντην δο ο

 ξαν σε ^Δ ο τι η ξι ω σας η μας ^ε των α

 γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων ^ε τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο ληντην η

 με ε ραν ^Δ με λε των ταςτην δι και ο συ υ νην σε ^ε

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α ^Δ

Ἦχος Δι-θ

Ε ^χ ι η το ο νο μα Κυ ρι υ ευ λο γη με

 νον ^Δ α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος ^ε (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι υ ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^ε α πο τϛ νυν και ε ως

 τϛ αι ω ω νο ο ος ^Δ